

Джерела:

1. Самойленко Є.. Поняття «корінний народ» та питання визнання статусу корінних народів у міжнародному праві. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 6. С.209–212. (дата звернення: 14.11.2021).

2. Конвенція МОП № 169 «Про корінні народи, які ведуть племінний спосіб життя в незалежних країнах» від 27 червня 1989 року URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_188. (дата звернення: 14.11.2021).

3. Генеральна Асамблея ООН A/HRC/30/53 від 19 серпня 2015 року URL: <https://undocs.org/pdf?symbol=ru/A/HRC/30/53> (дата звернення: 14.11.2021).

Желязкова Анастасія Олександрівна

*здобувач вищої освіти юридичного факультету
ТОВ «Бердянський університет менеджменту і бізнесу»*

ПРО ЖІНОЧУ ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Попередження жіночої злочинності лежить в основі рішення попередження всієї злочинності взагалі. В даний час ми зрозуміли, що раціональніше попередити злочин, ніж потім карати за нього.

На сьогоднішній день профілактика злочинів є одним із засобів регулювання суспільних відносин з метою усунення причин злочинності. Метою попередження злочинності є досягнення зниження її рівня.

В кримінології прийнято розглядати попередження злочинності з огляду на особистість злочинця, його приналежність до, наприклад, статі, соціального стану, місця проживання.

Запобігти кримінальним правопорушенням можливо тільки в тому випадку, якщо увагу буде сконцентровано на особистості злочинця, оскільки саме особистість є носієм причин їх скоєння. Тому можна сказати, що особистість – основна і найважливіша ланка всього механізму злочинної поведінки. Ті її особливості, які породжують таку поведінку, мають бути безпосереднім об'єктом попереджувального впливу [1].

Існує таке поняття, як теорія попередження жіночої злочинності. Профілактика антигромадської поведінки й злочинів жінок має велике моральне значення. Позитивні результати в цій області дозволять оздоровити суспільну мораль, зміцнити соціальні відносини в багатьох сферах життя, а в першу чергу в сім'ї, поліпшать життя підростаючого покоління. Робота, спрямована на запобігання жіночої злочинності, повинна охоплювати, в першу чергу, ті сфери життєдіяльності, в яких найбільш поширені негативні фактори, що впливають на вчинення злочинів.

На даний момент такими галузями є життєдіяльність жінок у виробництві й сімейно-побутова сфера. Праця жінок не повинна викликати у них втому й роздратування, а тим більше ненависть і прагнення кинути її, спробувавши знайти кошти для існування іншим шляхом. Їх зайнятість не повинна викликати небажання займатися сімейними справами.

Також особливе значення в попередженні жіночої злочинності має допомога родині, в тому числі в рамках реалізації спеціальних соціальних програм. Одним із заходів щодо попередження злочинів скоєних жінками, може бути створення регіональних програм поліпшення становища сім'ї, жінки та дитини.

Разом з соціальними заходами також необхідно вживати заходів кримінологічного характеру, такі як: виявлення неблагополучних сімей; встановлення в них джерел негативного впливу на жінку; виявлення та усунення факторів побутової конфліктності; надання соціальної допомоги сім'ям, в яких низький рівень матеріального забезпечення; організацію роботи телефонів довіри; створення приміщень для тимчасового проживання жінок, які стали жертвами насильства.

Що стосується соціального середовища, то тут особливу роль щодо формування суспільної свідомості, моральних уявлень і суспільних цінностей грають ЗМІ. За допомогою реклами й соціальної пропаганди в Україні формуються споживчі стандарти, які притаманні середньому американському класу. Але стандарти доходів української сім'ї в 20 разів менша за американську, що не дає змоги слідувати цим

стандартам, які пропагандують ЗМІ. У жінок виникає почуття недостатності і штовхає до пошуку шляхів (найчастіше кримінальних) для виправлення такого становища.

Можна виділити такі групи чинників, які детермінують злочинну поведінку жінок:

1. Чинники, пов'язані з несприятливими процесами в галузі культури підміна справді жіночої культури її сурогатами (емансипація, фемінізм, кримінальна субкультура).

2. Чинники, пов'язані із соціально-політичною ситуацією в країні (падіння рівня життя, безробіття; кримінальний раціоналізм; руйнівний вплив на інститут сім'ї тощо).

3. Чинники, пов'язані з трудовою діяльністю.

4. Чинники, пов'язані зі сімейним життям і побутовою сферою [1].

Заходи щодо попередження та запобігання кримінальних правопорушень, скоєних жінками, можна розділити на кілька груп:

1) довготривалі, пов'язані з необхідністю розробки національної програми становища жінок, спрямовані на загальне поліпшення всіх сфер життєдіяльності жінок і вдосконалення морального клімату в суспільстві;

2) аналіз обстановки на виробництві, в родині, побуті з метою виявлення чинників, що провокують жінок на вчинення злочинів;

3) заходи, спрямовані на запобігання;

4) заходи, спрямовані на запобігання різних правопорушень і конкретних злочинів, скоєних жінками;

5) надання допомоги жінкам, які відбувають або відбули термін позбавлення волі, а також в адаптації до життя на волі.

Відтак соціально-демографічні, кримінально-правові, психологічні, моральні, фізичні (біологічні) ознаки, а також інші властивості, притаманні особистості, впливають на характер і структуру жіночої злочинності. Причини жіночої злочинності криються у взаємодії соціального середовища і особистості. Вони, як і причини та умови злочинності в цілому, мають соціальний характер, пов'язані з конкретно-історичними умовами життя суспільства, змістом та спрямованістю

його провідних інститутів, суттю і способами розв'язання його основних суперечностей, місцем жінки у системі суспільних відносин, її ролями і функціями [2, с. 67].

Таким чином, в профілактичній роботі з жінками, які можуть вчинити злочин, необхідно в першу чергу розуміння причин, мотивів і чинників, які можуть штовхнути жінку на вчинення аморального вчинку або кримінально караного діяння. Найбільш важливим є поєднання соціальних чинників з особистістю правопорушника.

Джерела:

1. Серкевич І. Р., Броневицька О. М. Аналіз психологічної структури жіночої злочинності. *Часопис Київського університету права*. 2020. № 1. С. 323–328.

2. Кубальський В. Н., Момотюк В. О. Жіноча злочинність: особливості та тенденції розвитку в Україні. *Судова апеляція*. 2018. № 4 (53)

Науковий керівник – к.ю.н., старший науковий співробітник кафедри галузевих юридичних дисциплін ТОВ «Бердянський університет менеджменту і бізнесу» Ільченко С. Ю.

Карпенко Аліна Олегівна

*здобувач спеціальності 013 Початкова освіта
Комунального закладу «Одеський педагогічний фаховий коледж»*

ЗАХИСТ ПРАВ ЖІНОК НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Право є всеохоплюючим, таким, що проникає до багатьох аспектів життя людей, інструментом регулювання їх відносин. Ми всі є свідками все більшої «юридифікації» життя, тобто поширення й охоплення правовим характером все більшого і більшого числа різноманітних сторін (публічних і приватних) соціального життя. Досягнення справедливості, у тому числі гендерної рівності, є метою розвитку само по собі – воно не вимагає додаткового обґрунтування своєї необхідності. Поряд із цим, гендерна рівність відіграє важливу роль у забезпеченні суспільного розвитку [3, с. 17].